

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 609. Bonifacii Pap. IV. Annus 14. Phocæ Imp. Annus 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

transiit, quodam tunc dicitur, in quibusdam autem in sacro missis in mari naufragi. Porro etiam coarctati miserum ingenium in praeparatione, et in uentura carum, et serena, et lacere, ex quibus apparet, nulli fugit. Hinc etiam Phocas cui multa prius, et in-

Ille anno huiusmodi efficitur, ita ut mare multo in gloria dicitur reuerent. Tunc Phocas Metrodorum Scribonem inquit legatum apud Septimum pudentem in latere, in qua tyronis exco-

Hocodem anno Ephygium Hierosolymorum Episcopum, videlicet annos octo (v. habet Nicephoti Clico-

IESU CHRISTI
ANNVS 610.

BONIFACII PAP. IV. PHOCA IMP.
Annus 4. Annus 8.

Quae sequitur ordine annos Christi sexcentisimus decimus, Indictionis decimaterciae, idem numeratur Phocae imperatoris octauus & vltimus: hoc enim anno ex hoc in eum factissime trucidatus. Quomodo autem hoc in libro tenet, ex Annalibus in Miscella ex Theophane recensionis defertur. Verum quod semel admo-

docia, qua ipse fuerat deponata, tenuit eas & obseruauit & Dominico monasterio, quod cognominatur Neus penitentia.

Cum autem abiisset Heraclius Abidum, inuenit Theodorum Comitem Abidi, & seiscitatu ab eo cognouit, qua Constantinopoli mouebantur. At vero Phocas inquit fratrem suum Domentium Magistrum ad custodiendum murus longos, qui cum comperisset Heraclium Abidum aduenisse, muris dimpsit, fugit, & introuit Constantinopolim. Porro Heraclius apud Abidum recepit omnes exules principes, quos ibidem Phocas relegauerat in exilium, & ascendit cum eis Heracliam. Stephanus autem Zjaci Metropolitus acceptum stemma sanctae Dei genitricis Mariae de Ecclesia, detulit Heraclio. Praeterea cum Constantinopolim peruenisset, diuersit ad portam Sophiae, inuolue bello, vici gratia Christi tyrannum. Vltimus autem hunc comprehensum interfecerunt, & igne apud Taurum (sive dixerit forum bonis) cremauerunt. haec Theophanes.

Ex Cedreno autem adduntur ista: vexille nimirum fecam ex Africa Heraclium venerandam quoque imaginem Saluatoris nullo manuum ministerio factam, sed miraculo effigiatam; quam etiam secum habuisse, cum aduersus Cothocem profectus est in bellum Pericum, iudem Annales edocent, nosque suo loco dicemus. Platie consultus esse experientio cognitum est contra hostes ferre Christi Redemptoris atque Dei genitricis imagines, quam more Romano, Imperatorum effigies. Quae autem congerint post belli naualis victoriam, idem Cedrenus ista addit, distincte satis necem Phocae pertractans.

Tunc Photinus quidam, cuius uxori Phocas stuprum intulerat, in Regia cum militibus irrupit, Phocam ignominiose & salto detrahit, imperatoris veste spoliatur, nigraque circumdata veste, & numellis inclusum contemptum ad Heraclium deducit. Qui ut primum confluxit Phocam, Miser, inquit, ita ne Kempublicam gubernasti? At deploratus Phocas respondit: Tuum est relictis cum gerere. Illico autem Heraclius subter manus & pedes, mox humeros & pudenda amputari, tandem & caput, trunci quod reliquum fuit, milites in foro Bonis combusserunt. hunc tandem consequutus est finem inhumanissimus tyrannus. Subdit vero Cedrenus: Adiuuit Heraclio constatum etiam Crispus gener Phocae, quem Imperio potius Heraclius Cappadociae Praesidem fecit. Sed cum Crispus ubi seditionem moueret, Heraclius cum in Senatum perduxit, manusque tenens chartam, in qua iudicia Crispi insularum in Heraclium erant scripta, ex caput Crispi pulsauit, dicens: Miser, qui ne socio quidem fidei praestiteris, quod sacros amicos in clerum erigo cum redigis, & solum vertere subter: itaque in exilio mortuus est.

Porro quidam sanctus monachus, Phoca imperante. Deum ad discipulatum promouens, quosdam, cur tam impium Christianis impo-

Ad postremum de Phoca illud non praetermittendum, ipsum, dum imperaret, contendisse magnis studiis, ut si quis in bello aduersus Christianae fidei hostes ceciderat occidi contigisset, inter martyres censeretur. Hac ipsum puto via collapsam militiam Romanorum exercitus, cerneratumque militum robur erigere atque firmare conatum esse, cum videret antiis singulis a Rege Persarum eos fieri atque fugari: probe sciens, non viros tantum, sed & facturas aere quoque tenellas fortiores ea spe extitisse fortioribus, atque inermes superasse etiam Imperatores. Cum autem eiusmodi animi sui consilium prodidisset in medium, & per sacerdotes, quorum scire arbitrii esse sancire canones, ea perfici postulasset: minime auditus fuit. Resisterunt tunc magna laude Constantinopolitans & alii, qui cum eo ibi erant Antislites, vtentes potissimum auctoritate S. Basilii, cuius esset ad Amphilo- chium canon penitentialis de iis, qui in bello fecissent homicidium, vt non imperiretur eis sacra communiō absque praenita penitentia. Cum audisset ille tanti Patris sententiam, eius cessit auctoritati, ab instituto penitus cessans. Habet ista Theodorus & Balsamon, dum eiusdem S. Basilii canones interpretatur. Sic igitur Phocas (vt dictum est) hoc anno occiditur, cum imperii annum octauum inchoasset. Fuisse autem vna cum Phoca alios fratres eius & necessarios enecatos, Zonaras auctor est.

II.

VICTORIA
POTITUR
HARACLI-
VS.

IMAGINE
SACRAE IN
SELLO RE-
KYNIVR.

III.

PHOCAS
OBIVIT
CATVR.

IV.

PHOCAS
INTER
MARTY-
RES HA-
BERI OSTA
VIT RECA-
TOSIN
SELLO.

et Theodotus
Balsamon in
can. 13. Bas-
ilij ad
ampul.